

CSIKI LAPOK

TÁRSADALMI, KÖZGAZDASÁGI ÉS SZÉPIRODALMI HETI LAP.
MEGJELENIK MINDEN SZERDÁN.

Szerkesztőségi iroda:
Csik-Szereda

Vár utca 214. sz. alatt,
hová

a lap szellemi részét illető
közlemények küldendők.

Kiadóhivatal:

Györgyjakab Márton
könyvnyomdája
hová

az előfizetési pénzek és
hirdetések küldendők.

Előfizetési ár:

Egész évre . . . 4 frt.
Félévre . . . 2 frt.
Negyedévre . . . 1 frt.

Hirdetési díjak:

3 hasábos petitsorért vagy
annak helyéért 5 kr.
Bélyegdíjért külön minden
beiktatásnál 30 kr.

Nyilttéri cikkek

soronként 10 krért közöl-
tetnek.

Előfizetési felhívás.

A „CSIKI LAPOK“ II. évfolyamának január—márczius havi első negyedére új előfizetést nyitunk eddigi feltételeink mellett s egyúttal *felkérjük t. előfizetőinket, hogy a hátralekötött díjakat annál is inkább szíveskedjenek beküldeni, — mivel tetemes kiadásaink minden künnlevő követelésünk beszédését szükségessé teszi.* Azon előfizetőinket pedig, kiknek előfizetésük a múlt év végével lejárt, kérjük, hogy előfizetésüket minél hamarabb megújítani szíveskedjenek, hogy a lap szétküldésében semmi fennakadás ne történjék.

Előfizetési árak:

Egész évre . . . . . 4 frt.
Félévre . . . . . 2 frt.
Negyedévre . . . . . 1 frt.
Külföldre egész évre . . . . . 5 frt.

Előfizethetni Csikszeredában Györgyjakab Márton nyomdájában, — Gyergyó-Sz.-Miklóson Kricsa Péter könyvkereskedésében. — Székely-Udvarhelyen Gyertyánffy Gábor könyvkereskedésében.

Gyűjtők 6 előfizető után egy tiszteletpéldányban részesülnek.

Csikszereda, 1890. február hó.

Teljes tisztelettel:

a „Csiki Lapok“
kiadóhivatala.

Zay Adolf ur.

(Dr.) Ennek a t. képviselő urnak tetszett a képviselőház január 29 iki ülésén minket csikszeredaiakat emlegetni és példaként felhozni. Ezuttal legkevesebb okunk sincs arra, hogy Zay ur révén nyert szerencsét: emlegettetni a képviselőházban, megköszönjük. Higyje Zay ur, hogy nem vagyunk érette egy mákszemnyire és hálasak.

Mert hisz miként juttat a Zay ur a csikszeredai székelyeket abba a helyzetbe,

hogy egy parlamenti vita alatt többször megemlítve legyenek? Ugy tette ezt Zay ur, hogy az ország legkorlátoltabb felfogásu embereinek tüntessen, — és tette egyúttal olyan alakban, a mely igen könnyen bizonyítékot képezhet arra nézve, hogy Zay ur, a közoktatásügyi vitához hozzászólván, épen a középiskolákról szóló beszéde közben úgy tünt fel, mint ki egy jó részét el feledte annak, mit a középiskolában megtanulnia kellett.

Elfeledte a geographiát!

Polemizálni óhajtott ugyanis Ugron Gábor képviselő urral, s midőn elmondotta, hogy „Ugron azt hiszi, hogy a gymnasium arra való, hogy mindenféle népségnek adjon egy kis műveltséget“ jónak látta hozátenni ezt is: „ez lehet a csikszeredai nép gondolkozása, de Ugron, mint a ház tagja így nem gondolkozhatik.“

Hát hogyan jutunk mi csikszeredaiak Zay ur ezen megjegyzéséhez? Nem másként mint csak úgy, hogy a t. képviselő ur a szász alaposság alapján abba tévedésbe esett, hogy Ugron szülőmegyéjében fekszik Csik-Szereda s ennek lakosai s velük Ugron Gábor is elég kezdetleges gondolkozásuak, hogy őket hozza fel illusztrációjául annak, hogy mennyire rosszul gondolkodik az, a ki — Zay ur hite szerint — azt a végtelenül nagy fonákságot meri elhinni, miszerint „a gymnasium arra való, hogy mindenféle népségnek adjon egy kis műveltséget“.

Azért hozott fel minket csikszeredaiakat Zay képviselő ur, mert Ugronról egyenesen nem merte volna azt mondani, a mit rólunk

állítani bátorzkodott, — s mégis vonatkozni akart Ugron állítólagos helytelen felfogására. —

Ezért a tettéért Györffy Gyula képviselőtől az egész székelység nevében kapott már a január 31-iki képviselőházi ülésen egy kis leczkét, melyet lapunk más helyén közlünk; — de mi szeredaiak sem hagyhatjuk Zay ur tettét minden szó nélkül, s ezért a fennebbiek elmondása után, bátrak vagyunk felkérni a t. képviselő urat, hogy jövőben hagyjon ki minket ama szerencséből, miszerint parlamenti beszédje közben bennünket emlegessen.

LAPSZEMLE.

A t. Házból.

A képviselőház febr. 3-iki ülésen az igazságügyi költségvetés általános tárgyalása folytatott. A nap hőse Apponyi Albert gróf volt, ki egy tartalmas és szépen kidolgozott beszédben a választási visszaélésekkel foglalkozott s felhívta Szilágyi minisztert, hogy nyújtson be a háznak minél előbb törvényjavaslatot a választási visszaélések meggátolása céljából, hogy független bíróság ítéljen a választások érvényessége fölött.

Apponyi beszéde nagy hatást tett az egész házra. Szilágyi miniszter rögtön válaszolt és kijelentette, hogy a törvényjavaslatot, mely a Curriát bizza meg, hogy a kérvénnyel megtámadott választások fölött ítéljen — még ez ülés végén a ház elé fogja terjeszteni.

Minden párt megvolt elégedve Szilágyi Mihály és határozott kijelentésével s beszédét több ízben általános helyeslés kísérte.

Febr. 4-én Fejérváry báró honvéd miniszter terjesztette elő bécsi útjának eredményét: a honvédségi javaslat egyes §§-ainak módosításáról szóló törvényjavaslatot. Ez előterjesztés a felszólalások hosszú sorozatát vonta maga után s igénybe vette majdnem az egész tárgyalási időt s

A „CSIKI LAPOK“ TÁRCZÁJA.

A két testvér.

— REGÉNY A XVII-İK SZÁZADBÓL. —

Irta: VERESS ZSIGMOND.

2) Első fejezet.

Az özvegy halála.

Zokogástól elfojtott, de erőteljes férfihang szól ki a cselédek közé:

— Bálint, gyere be.

Az öreg szolga hűséges ragaszkodással viseltetvén az egész Sassy-családhoz, készségesen engedelmeskedett.

— Eddig ti is meguntátok az éjszakázást — mondá az előbbi hang a szobában — menjtek feküdjetek le.

— De ha szükség lesz valamire? — bátorodék ellenvéleményét gyöngéden kifejezni az öreg szolga.

— Nem lesz szükség semmire — szólott busan az előbbi — a mire pedig szükség lenne, azt mi is elvégezzük öcsémnel.

— Oh mint fáj drága urnómtól megválnom, tán többé élve nem is fogom látni, — szóló könnyes szemekkel Bálint, s oda térdelt a beteg ágyához, ki szeliden mosolygott feléje s kezét nyujtotta.

— Isten veled Bálint, fiaim nem fognak érdemeidről megfélekedni.

Bálint megcsókolta a haldokló hófehér kezét s azzal fölemelkedett és eltávozott, tudtul adva szolgatársainak, hogy távozásuk meg van engedve; — azok nem is várták, hogy kétszer mondja meg ezt nekik Bálint, mert rögtön elhagyták az előszobát s mindenik nyugalomra tért.

Minden csendes lett, csak a haldokló ágya mellett zokogott a két fiu.

A szoba, melyben a haldokló fekszik, azon kor szokása szerint, egész faburkolattal van bevonva. A padozat értékes szőnyegek és vadállatbőrökkel van betertve. A bútorok régi, de értékes darabok. Az egész szoba berendezése jó izlésre s nagy vagyonra mutat.

Ha vagyonban a Sassyak Erdély leggazdagabb családjaival nem is versenyezhettek, mégis nem maradtak messze hátra. Azonfelül a gondos és takarékos gazdálkodás, minőt az özvegy folytatott, a család vagyonát tetemesen emelte.

Az özvegy két fiával a várban csendes magányban élt. Vendégeket nem fogadott — legfőlebb fiai kedvéért — ömaga sehova sem járt. Valami titkos bánat emésztette gyöngye életét napról-napra s e bánatot akarta a világtól elrejtetni, mely olyanokat beszélt a szép özvegyről, mintha férjén kívül mással is lett volna viszonyban, a minek befejezése az lett, hogy férjét egy csecsemővel ajándékozta meg, a melyet férje nem akart magáénak elismerni s emiatt sok pör-patvar volt a házasság között. Utóvégre is csak az lett a végeredmény, hogy a csecsemő-lánykát el kellett a háztól távolítani.

Egyszer a férj is eltűnt a háztól.

Hogy hová lett, azt nem tudta senki. A nő hosszas várakozás után felvette a gyászt, s azt holtáig le sem tette. — Egész életét két fiának szentelte, kiket egyformán szeretett, jöllehet a nagyobbik, Attila, férje első nejétől volt, s csak a kisebb, Gejza volt az ő gyermeke.

A csendes boldogságnak, melyben az özvegy két fiával élt s melyet csak az özvegy néha meg-megújuló buskomorsága zavart meg, irigye akadt a — halál.

Az özvegyet férje eltűnté, — vagy leánya eltávolítása, kiről minden erőlködése daczára sem tudhatott meg semmit, minthogy férje azt elrejtette a világ elől, — avagy tán egy harmadik ok, hogy férje eltűnté után kedvese is eltűnt — buskomorságba ejtette. Lassan rágódott a szíven, de mindig több és több tért nyert abban. Az idő eltakarta ugyan szenvedését, de mohája alatt sem szűnt meg működni, míg végre az özvegy ágyba került.

Hosszasan betegeskedett; fiatal szervezet erősen küzdött a betegséggel, de utóvégre is csak a halál diadalmaskodott s már-már elragadni készülőldozatát.

Halotthalványan fekszik puha vánkosai között a gyöngye nő, ki a szenvedés és fájdalom által okozott mély barázdák daczára még most is szépnek mondható. Szemeit fiaim legelteti; az életben úgy sem fogja már sokáig látni őket.

A két fiu hangos zokogással térdel anyja

napirenden levő igazságügyi tárca költségvetésének tárgyalására csak kevés idő maradt s alig néhány szónok beszélhetett.

A febr. 5-iki ülés fénypontját Szilágyi miniszter nagyszabású beszéde képezte, melyet a ház nagyfigyelemmel hallgatott s gyakori zajos helyeslésekkel adott kifejezést a beszéd feletti megelégedésének. A miniszter beszédét megelőzőleg a királyi tábláért folyt a vita s a t. ház kezdeti izgatott hangulatba jönni, a mi Szilágyi beszéde alatt magas fokra hágott; különösen Polónyi és Szilágyi miniszter között fejlődött ki heves szóharcz.

Febr. 6-án befejezte a t. ház az igazságügyi tárca költségvetésének tárgyalását. Az ülés elején ismét Szilágyi miniszter polemizált Polónyival s ez elnöki nyilatkozatot is vont maga után.

A pénteki ülésen megkezdődött a földművelési tárca költségvetésének tárgyalása. Nagy érdeklődés nem mutatkozott a képviselők részéről. Az előadó után Széchenyi miniszter terjesztette elő programját, a mely korántsem talált oly kedvező fogadtatásra, mint az igazságügyi miniszter programja. A miniszter után még többen szólaltak fel, de legnagyobb sikert Vályi Árpád a függ. párt tehetséges fiatal tagja érte el, bizalmatlanságot szavazva a miniszter politikája iránt s a költségvetést a maga és pártja nevében visszautasította.

A febr. 8-iki ülésen folytatta a t. ház a földművelési tárca költségvetésének általános tárgyalását, melynek során több érdekes felszólalás történt. — Ülés végén Csátszár Zsigmond olvasta föl interpellációját a választási visszaélések tárgyában.

Györfly Gyula országgyűl. képviselő beszéde.

Tartotta a képviselőház január hó 31-iki ülésén, a kultusz-tárca költségvetésének tárgyalásakor, a „Közművelődési czélok” czimű tétel vitája alkalmával.

T. ház! Midőn e czimmél egy érdemleges kérdést bátorodom intézni a t. miniszter urhoz, egyúttal kénytelen vagyok Zay képviselőtársamnak tegnapelőtt mondott egyik megjegyzésére válaszolni. Ő ugyanis azt mondta Ugron Gábor t. képviselő társam beszédére: Ugron azt hiszi, hogy a gymnasium arra való hogy mindenféle népségnek adjon egy kis műveltséget; ez lehet a csikszeredai nép gondolkozása, de Ugron, mint a ház tagja így nem nyilatkozhatik. E megjegyzés, eltekintve érdemleges tárgyalásától, első sorban provokatív természetű. Provokálja a csikszeredaiakat, bár az udvarhelyieknek volt szánva. De minthogy ezzel az összes székelyek gondolkodását akarta jellemezni, bátor vagyok arra egy megjegyzést tenni (Halljuk! Halljuk!)

Ami a kijelentés ama részét illeti, hogy mindenféle népségnek egy kis műveltséget adni, vajjon ez az óhaja a székelyeknek parlamenti színvonalon alul áll-e, azt vitatni, bizonyítani nemcsak nem szükséges, de a székelységnek — habár

ágya előtt s csókolgatják már-már hidegülni kezdő kezeit.

— Fiaim — töri meg a zokogástól néhá-néha megzavart csendet — ne sirjatok hiába. — Nekem távoznom kell . . . ez éjet nem élem túl . . . Adjatok egy csepp vizet . . . oh mily jól esik . . .

A beteg elhallgatott s mereven nézett maga elé, majd homlokát simítja végig, mintegy tisztázni akarva gondolatait.

— Ügyeljenek ide — kezdé újból — határoznom kell; mindent fel akarok elötnetek tárnai, hogy tudjátok meg mi az oka az én szomorúságomnak . . .

— Oh anyám — szólott Attila — ne erőltess magad, hisz azzal sietteted az elkerülhetlent.

— Én anyád vagyok? Nem, én nem vagyok anyád . . . Szegény gyermek, miért nevezess engem anyádnak. Anyád voltam atyád előtt, de most ez utolsó pillanatban ne sértsd meg tulajdonképeni anyád emlékét.

— Én csak téged ismertelek — mondá Attila — csak te neveltél engem, csak te óvtál mindentől.

— Én csak testvéremet pótoltam, a te anyádat. Ne mutass irántam oly nagy szeretetet, mert akkor anyádat nem szeretheted.

— Te vagy az én anyám, örökre te! — szólott hévvel Attila, miközben forró csókot nyomott anyja kezére.

— Hagyjuk ezt — szólott a beteg, midőn

Zay képviselő ur mintegy lealacsonyítólag akarta jelezni — oly érdeme, a melynek elismerését s e házban való constatalását köszönettel veszem Zay képviselőtársamtól. (Tetszés a szélsőbaloldalon.) Mert ha a csikszeredai polgár s általában a székelyek azt kívánják, hogy minden ember, minden népség egy kis műveltséggel birjon, ez azt hiszem, a legmagasabb közoktatásügyi politika, a melyet valaha valamely állam magáénak vallhatott. (Igaz! Ugy van! szélsőbaloldalon.)

Azonban nem az elismerés volt t. képviselőtársam czélja; megróvást akart tenni, amennyiben mingyárt utánna azt mondotta, hogy egy parlamenti tagnak nem lehet ily kicsinyes, ily alacsony színvonalon álló gondolkozást tanusítani. Ha e tekintetben t. ház, bárki által megítéltetnénk a magyar képviselőházban, talán türelemmel hallgatnók el, de épen Zay t. képviselőtársamat nem tartom erre illetékesnek, mert én konstatalni kívánom vele szemben azt, hogy a magyar kulturának és közművelődésnek ebben a hazában mi székelyek sokkal külömb faktorai voltunk, vagyunk és maradunk, mint azok a szász atyafiak, kik a nagy német kulturának úgyszólván egyetlen kis fészket képezik, mely mint állandó veszély áll nemzeti kulturánk utjában és óvá int minket, hogy a német kultúra ellenében aunal hatékonyabban óvakodjunk. (Igaz, ugy van! szélsőbal felől) Mert t. ház mindaddig, míg az a faj egy idegen kulturának oly teljesen odaadó kulturája, és uszályhordozója, addig a magyar kulturát ez országban a német kultúra nagy veszélylyel fenyegeti.

Midőn t. ház, ismételve kiemelni kívánom, hogy mi a magyar közoktatásnak bárminő színvonalon is állunk, tényezői és letéteményesei vagyunk, addig Zay képviselőtársam igyekezzék egy kissé arra is törekedni, hogy a szász nemzetiség is fogadja el ezt a kulturát legalább néminemű részben, és legyen annak némineműképpen egy kissé inkább faktora, és ne viselkedjék úgy, hogy a midőn mi a magyar kultúra mellett védekezünk, — ugyanakkor Zay t. képviselőtársam az, ki a német kultúra legnagyobb harczosa itt.

(Szólv ezután áttért a Gozsdu-féle alapítványra.)

Boga Bálint emlékezete.

Mint a gyászlap már jelentette, Boga Bálint a gyergyóalfalvi felsőnépiskola igazgatója, a gyergyói kath. tanító egyletnek elnöke, a hazai tanítói karnak egyik jelese, megyei életünknek egyik kiváló alakja múlt hó 23-án elhunyt.

Kivolt ő és miféle érdemei vannak neki? Boga Bálint született Csik-Csicsóban 1842-ben. Atyja volt Boga Bálint ottani kántor tanító, anyja Csiszér Erzsébet. — Tanulmányait Somlyón kezdette, s ugyan ott mivel atyja állása legkedvesebb volt előtte, a kántor tanítói képezdét és végezte.

A tanítói pályán atyja mellett kezdett működni. — Később Szentmiklóson, majd Balánbányán tanítóskodott.

Ezen időkorra esik hazánkban a népnevelés ügyének országos fellendülése. A kormány pöttanfolyamokat rendezett, hol a tanítóknak az újabb paedagogiai elveket és tanítási módszert kellett elsajátítaniok.

Érezte, hogy ereje mindinkább gyengül — erőm elhagy s nem tudok mindent elmondani . . . titkot s kötelességet akarok rátok bizni . . . Mint leánynak viszonyom volt egy férfival, de atyátok közbelépett s válnunk kellett legalább egy időre. Hogy férjem idehozott azután sem tudtam a már előbb kezdett viszonyt megsemmisíteni. A csábitónak több évig ellenálltam. Ez évek alatt láttál napvilágot Gejza . . . De asszony voltam én is, erőm megtört a hosszas küzdelemben . . . Férjemet ha nem szerettem is, de iránta való kötelességem tudatából meritettem mindig erőt a küzdelemhez . . . ez is eltűnt férjem durvasága következtében . . . Két évvel ide jövetelem után egy leánykát hoztam világra . . . Ugy-e nem ítélték el fiaim?

Nem szólott egyik sem, csak zokogott.

— Férjem nem akarta elismerni a gyermekét, mert az szöke volt, míg atyátok barna. — A gyermeket tőlem elszakította s idegen földre vitte, hogy ott neveltesse fel; hogy mi történt ezután véle, nem tudom; hasztalan volt minden kutatásom férjem eltűnt után.

A beteg itt elcsuklott, lázasan lihegett, szemei bádgyadt fényben ragyogtak. A gyermekek még nem hallottak arról, hogy atyjok miként tűnt el s kérdőleg néztek mindketten anyjukra, ki azt megértette s újból összeszedve erejét, folytatta felfedezéseit.

(Folytatása következik.)

Az erdélyi tanítók egyrésze a kereszturi állami tanító-képezdéhez gyülekezett, hol megjelent a mi Bogánk is, és csak hamar kitűnt többi tanító társai közül; azoknak vezére és szónoka lett.

A tanügyi lapokban a tanítók állapotáról és a napirenden lévő nevelésügyi kérdésekről figyelmet keltő cikkek jelentek meg, melyeknek szerzőjük Boga Bálint volt.

Antalfy Károly tanfelügyelő nagy örömmel ismerte fel volt tanítványában a tehetséget s a szép vízi állami iskolához vezértanítónak nevezte ki.

Hol még tágabb tere nyílt képességeit kitüntetni. Nemcsak önmagát képezte folyton, hanem tanító társait is oktatóván és munkásságra serkentővén: csakhamar a keletkező tanító-egyletnek központja és irányadója lett.

Az alsó népiskolai hatáskör már szűk kezdett neki lenni, tehát képesítette magát a felsőnépiskolai tanításra is; mit mások hosszabb iskolai tanulmányával, felsőbb tanítói képezdékben sajátíthatának el, azt ő önszorgalmából tanítván és folytonosan tanulván szerezte meg; — és így 1872-ben az alfalvi felsőnépiskolához — hová tanítónak kineveztetett teljes szakképzettséget hozott.

Itt rövid négy év alatt oly érdemeket szerzett, hogy már 1876-ban méltónak találtatott az igazgatói állásra, mely állásban egészen haláláig úgy működött, hogy mind fenn, mind alant nagy elismerésben részesült. Tanítványai szerették tanító társai tisztelték és becsülték, mert bánásmódjában humánus, előadásában világos és közvetlen volt; szóval minden a mit tett és mondott egy alaposan gondolkozó világos főre vallott.

A gyergyói katolikus tanítói egyletben is magának hallhatatlan érdemeket szerzett; annak sokáig alelnöke, négy év óta pedig derék elnöke volt.

Elnöki megnyitó beszédeiben mint egy valódi bölcs keresztény népnevelő szólott. Szónoklataiban majd az eszme világ legmagasabb legioba ragadta hallgatóit; majd a gyakorlati élet küzdterére szállt le; kérlelhetlen kritikát gyakorolt a ferde nézetek és állítások felett; majd az elérzékenyülés szelid hangján adózott az érdemnek; szóval mindig hatott és gyujtott; szavainak horderejét előre megfontolta és azoknak hatását előre tudta.

A tanítók között a testületi szellemet mindig melegen ápolta; ügyes bajos kollegáit tanácsolta és hathatósan segítette.

Rendes nevelői elhivatása mellett, a megyei és társadalmi életben is, szép tehetségeit tevékenyen érvényesítette. Nem volt kérdés akár a politikában akár a közigazgatásban, melyhez alaposan hozzá nem tudott volna szólni; soha sem lavirozott, hanem a mely ügynek bajnokául ajánlotta magát, annak testestől lelkestől szolgált, még akkor is, ha azáltal kellemetlenségeket kellett szenvednie.

Minden társadalmi kérdés iránt melegen érdeklődött s nem volt forróbb ohajtása, mint az, hogy a székely nép művelődjön s az anyagi és szellemi jólétben előhaladjon.

Szép jellemvonás volt benne a háládatosság. A legkissebb jót mit vele valaha gyakoroltak, igen gyakran felemlégette.

Bizalmas baráti körben nem egyszer beszélte el megindulással, hogy minden igyekezete daczára sem tudta volna soha magát oda felküzdeni, a hol állott, ha a bold. emlékü csikszentmiklósi pap — Sántha Imre — nem lesz, ki míg ott tanítóskodott, nemcsak asztalának mindennapos vendége volt, hanem könyveit szaklapjait és ujságait rendelkezésére bocsátotta.

A hasonnevü atyjától örökölt vallásosságot és az egyház papjaihoz való ragaszkodást mindig hiven ápolta. Alig volt Gyergyóban ünnep vagy bucsu, a melyen szép érczes hangjával s művészi orgonájával az isteni tisztelet díszét ne kívánta volna emelni. Végső betegségében is, Jézus neve napján édes anyjával együtt az Oltári szentséghez járult s egy órával halála előtt a haldoklók szentségét Jóbi önmegadással vette fel.

Ezek azon röviden felsorolt érdemek, melyeket a halál el nem pusztíthatott s melyek szent hitünk tanítása szerint az elhunytat a jövő életben boldogítandják. „Kik sokakat az igazságra oktattak, fényleni fognak, mint épen a csillagok mindég és örökké.” Dániel 12. 3.

„Hiába tapsolsz rettenetes halál: Kik érdemekkel nyerték örök nevet, Kik nem magok hasznának éltek, Búske hatalmad alá nem esnek”

(Virág.)

„Az igaz érdem nem halandó,“ (Kisfaludi.) — Elhunyt barátunk emléke élni fog közöttünk, példája fenn marad és törekvéseinek folytatása lesz. — A kegyeletes emlékezet gyakran meggyújtá fáklyáját a tanítói testületben, melyben oly kitűnően működött; a családi körben, melynek ő volt központja és mindene; a barátok között hol oly jól találta magát; a köz életben, hol az ő megszokot alakja sokáig hiányozni fog.

A hit angyala viraszson sirja felett, s érdemeit vigye a Mindenható színe elé, hogy „az örök világosság fényeskedjék neki“ !!

Ferenzi Károly,
plebános.

Csikvármegye közigazgatási bizottságának üléséből.

Csikszereda, 1890. február 10.

A megyei közigazgatási bizottság havi rendes ülését Mikó Bálint főispán ur elnöklete alatt mai nap tartotta meg, minek lefolyásáról a következőket jegyeztük föl.

Mindenek előtt egyes szakelőadók olvasták fél havi jelentéseiket, melyek szerint: az alispáni jelentés felsorolja, hogy a múlt hónapban alispáni iktatóra érkezett 763 ügy darabból 749 láttatott el. Tüzeset 5 helyről jelentetett be 4235 frt 36 kr krral, marhalevél úrlap kiadatott 10300, fegyverszabadalom 4, tizenöt napos utlevél 5, külföldre szóló egyenes utlevél 378.

Az árvaszéki elnök jelentése szerint januárban érkezett 680 ügydarab s abból 669 elis intézetett. Gyámi számadás beadatott 97, gyámság alá került 93, hivatalból felszabadított 26, saját kérelmére felszabadított 13 árva.

A gyámpénztárba befolyt 7765 frt 47 kr, ebből kiadatott 5469 frt 92 kr, maradt a hó végén pénzkészlet 2295 frt 55 kr.

A főorvosi jelentés szerint eltekintve az országszerte uralgott s megyénkben is nagy mérvben fellépett influenza járványtól a közegészségügyi állapot nem volt kedvezőtlen; azonban az influenzás betegeknek halálozás is fordult elő ott, hol az más betegséggel társulva volt, egyebütt szelid lefolyásu volt a betegség. A szeredai közkórházban 58 beteg ápolatott, kik közül meggyógyult 34, elhalt 2, továbbá ápolás alatt maradt 22.

Orvos rendőri bonczolás 5 esetben vitetett keresztül, még pedig: 3 elégs, 1 lövés általi öngyilkosság és 1 fagyás esetével.

A királyi pénzügyigazgató jelentése szerint a január havi adófizetési eredmény nem volt kedvező. Ugyanis az 1-ső évnegyedre előirt 69171 frt 82 kr, egyenes adó tartozásból csak 4506 frt 50 kr fizettetett be és 64665 frt 50 kr maradt hátrálékba, holott a múlt év hasonidőszakában 7882 frt 54 kr volt a bevétel.

Hadmentességi díjakban a múlt évi hátrálék 3693 frt 88 krt tett, miből január havában 156 frt fizettetett be.

A kir. tanfelügyelő jelentése szerint mind a mellett, hogy az influenza betegség járványosan uralkodott, a megye területén az iskoláztatás rendes folyamatban volt, kivéve a szeredai elemi és polgári leányiskolákat, melyeket a jelzett betegség tömegesebb fellépése miatt rövid időre be kellett szüntetni. Bejelentette továbbá, hogy a Csik-Szt.-Mihály községhez tartozó „Lóvész“ nevű telepen gör. kath. felekezeti iskola állíttatott fel; valamint a tunsád alvégi fürdőhelyen lévő lakosság gyermekeinek elemi oktatására egy okleveles tanítónő vezetése alatt ideiglenes iskola állíttatott fel.

A megye területén lévő utvonalonon január havában sem nevezetes építkezés, sem pedig a január 23. 24-iki hó olvadás miatt nem történvén, az építészeti hivatal főnökének jelentése ez értelemben rövidre szabott volt.

A kir. ügyész jelentése szerint a szeredai ügyészség területén lévő fogházak rablétszáma a múlt hónapban 208 volt s ezek közül elítelt 193. — Büntetés idejét a hó folyamán kitöltötte 86, maradt letartoztatva 97. Büneset feljelentetett 27, melyek közül nevezetesebbnek két gyujtogatás tekinthető.

Rabtartási költség czimen 366 frt 81 kr adatott ki, mely összeggel szemben 54 frt 70 kr. terített meg a felek által. Rabmunka jöveleméből befolyt 88 frt 40 kr, melyből az államot illető rész a 74 frt 80 kr forgalmi tőkén felül 13 frt 60 krt tett ki.

A fogház biztonsági és tisztaság állapotai

kielégítő volt; egészségügyi viszonya azonban egészen jó nem volt, mivel az influenza betegséget 16 letartoztatott kapta meg.

A folyó ügyek között közérdekkel bíró tárgy alig fordult elő; megemlítjük azonban a kolozsvári gazdasági egyesület igazgatóságának abbéli átiratát, melyben a mezőgazdaságra úgy, mint a gyümölcsfa tenyésztésre egyaránt káros hernyók és cserebogarak irtására hivatik fel a bizottság figyelmé. Az átiratban foglalt javaslatok a bizottság által elfogadtatván, a további intézkedés végett a törvényhatósági bizottsághoz tétetett át.

S z i n h á z.

„Ura k és cseléd ek“ című énekes bohózat adatott elő kedden folyó hó 4-én. A darab egyike azon gombamódra gyártott szindaraboknak, melyekkel az utóbbi időkben különösen a vidéki színpadokat árasztják el a kezdő írók, s így ez is, mint sok más, csak gyenge szárnypróbálgatásnak bizonyult. Van benne egy-két hatásos jelenet, de aztán egyéb semmi, s a szereplők minden igyekezete daczára sem aratott sikert.

„Férjjavitó iskola“ című francia vígjáték került színre szerdán f. hó 5-én, nálunk először. A darab Sardou legkitűnőbb vígjátékai közé tartozik. Az előadás egyike volt a legjobbaknak s a közönséget folyton derült hangulatban tartotta. A szereplők közül: Szigetvári Ilon (Camilla) ocsly megragadó kedvességgel személyesítette a celszövő özvegyet, hogy a legnagyobb dicséretet érdemi meg alakításáért. Zoltán Gy. (Champagnie) a kalandhajhász, de azért nejét forrón szerető férjet sok ügyességgel játszotta. Kovács Margit (Constanc) érzéssel alakított. A többi szereplők közül Beke (Rivolle) és Arady (Fridolin) érdemelnek dicséretet.

„Örült és prókátor“ 100 arany pályadíjat nyert kitűnő vígjáték adatott elő pénteken folyó hó 7-én a színlap szerint „itt először“, de mi úgy emlékszünk, hogy e darabot még láttuk „itt“, csak hogy perzeze más cím alatt. Különbben a darab igen pompás és mulattató jelenetekben van megírva s jól és összevágó előadásban adatott elő. A szereplők közül Arady (Körömös prókátor) szerepében többször derülségre ragadta a közönséget. Zoltán Gyula (Peterdi Béla) remek alakításokban tüntette ki művészi tehetségét. Zoltán né (Anna) igen ügyes és gondos édes anya volt. Szabó Károly elég jól mutatta be a folyton boszankodó földbirtokost, a ki mindenben a felesége papucskormánya alatt állott. Kovács Margiton (Róza) meglátszott, hogy btegen játszott. Megemlítjük még Csomafái M. (Peti) jól feldolgozott alakítását, csak kár, hogy gyakran szeretet tulzásba átsapni.

„Magdolna“, Rákosi Jenő hatásos népdramája adatott elő szombaton, február hó 8-án telt ház előtt. Igazán jól esik nekünk, hogy egyszer már ezt is irhatjuk, mert bizony eddig, sajnos, nem igen volt alkalmunk tenni. Nó de különben a darab meg is érdemelte a nagy közönséget, mert egyike a legjobbaknak; hatásos jelenetei és érdekes bonyodalma folyton lekötve tartják a néző figyelmét. — A szereplők egyenként és egyetemlegesen kitűnően dolgozták fel szerepeiket. Különösen Szigethiné (Magda) emeljük ki leginkább, mert ez estén oly művészi alakítást mutatott be a czimszerepben, a minőt eddig még egyszer sem láttunk tőle; játéka művészi magaslaton állott s különösen a az érzékenyebb drámai jelenetekben remekelt, s élethűen mutatta be a szegény sorsüldözött leányt. a ki kész volt legdrágább kincsét: becsületét feláldozni, csak hogy szeretőjét a haláltól megmentse. — Szigethy (Laczi) elég jól alakította a kedvese miatt apagyilkosságra vetemedett rosz fiút. Szigetvári Ilon (Agnes) kicsiny szerepét érzéssel játszotta el. Kovács Margit (Magdus), Zoltán Gy. (Berczi), Beke (Lajos). Kulcsár (Sikó), Zoltán né (Zsófi), mind sikeresen működnek közre. — Nem mulaszthatjuk el megemlíteni Zoltán Gyula színgazgató azon nemes és dicséretre méltó tettet, hogy a csiksomlyó római kath. főgymnasium szerényebb anyagi viszonyok közt élő növendékei között ingyen-jegyeket osztott ki ezen előadásra. A nevezett gymnasium ifjusága Imets F. Jákó igazgató vezetése alatt már több előadáson jelent meg kisebb-nagyobb számban, a mi az intézet derek igazgatója buzgó és műpártoló jó indulatának köszönhető. — (Megjegyezzük zárjelben még azt, hogy jó lenne, ha Zoltán igazgató ur a színlapok szerkesztésénél nagyobb gondnal járna el s ne szerepeltetné azon olyan színészek neveit, a kik tényleg nincsenek társulatnál — vagy pedig a színpadon más kezekben látjuk azt a szerepet, mint a színlapon olvassuk. Az ilyen esetek csak bosszantják a közönséget.)

Vasárnap a „Vadgala mb“ adatott elő közepes számú közönség előtt. E darab is egyike azoknak, a melyekben csak a sok jövés-menés van és egyéb — semmi. Sem nyelvezete, sem dalai, sem alakjai nem elégítik ki a nézőt; ehhez véve még azt is, hogy a szereplők nagyrésze szerepnemtudással

küzdött; bizony-bizony jobb lett volna e darabot a könyvtárban hevertetni s nem adatni elő. Általában véve gyakran találkozunk e társulatnál a szerepnemtudással, úgyannira, hogy a sugó sokszor oly derekasan működik, hogy bátran ki lehetne érte tapsolni. Ezen a bajon egy kis erélyességgel talán lehetne segíteni. A szereplők közül Zoltán Gy. (Dicső) Szigetvári Ilon (Dicsőné), Szigethiné (Ricza) és Beke (Galand Mihály) érdemelnek elismerést. A Barcsa Muki szerepét más kezekben szerettük volna látni.

Ergo.

KÜLÖNFÉLÉK.

— A csikszeredai veres-kereszt egylet estélye, melyet a rendezőség — attól való féltében, hogy az influenza miatt úgy a szereplők, mint a közönség köréből sokan fognak hiányozni, — el akart az idei farsangról halasztani, e hó 6-án mégis meg lett tartva, minden tekintetben a lehető legfényesebb eredménnyel. — Szavaltat, zene és élőkép-műtatványokkal összekötött tánczestélyre szólott a meghívó. Nagyszámmal volt a közönség, de még nagyobb volt a hatás, mit a műsor egyes számai okoztak. Első volt: „A festő műterme“ élőkép. Öt fiatal hölgy vállalkozott a szerepre, hogy a színpadokra függesztett aranyozott keretekben állván, egy-egy eladásra szánt képet ábrázoljon. S a közönség, mely nem győzött betelni a bájjal és szépséggel, mi e képekről áradott feléje, ha a szintén jelen levő festő nem figyelmezteti reá, könnyen elringathatta volna magát a csalódásban, hogy Murillo műtermét látja, ki tudvalevőleg a legszebb angyal-arczokat festette. — A második szám melodráma volt. Dapsy Frigyesné urnő szavaltta Vörösmarty „Szép Ilonká“-ját, s Doucha Bozena k. a. játszotta hozzá a kiséreret zongorán. Midőn e két szép fiatal hölgy a rendezők karján, kezökben egy-egy díszes virágcsokorral, megjelent a színpadon, mintegy varázslásra megszűnt a nézőtér zsbaja, s a közönség siri csendben, néma gyönyörrel hallgatta mindkettőjük művészetét. A 3- és 5-ik szám ismét élőkép volt. Amaz „A jó parthie“, emez pedig „A viszszaütasított kérő“. Mindkettő jól ismert híres kép a műcsarnok múlt őszi kiállításából. De az a bájos keresetlenség, és igazi elegancia, az a legkisebb részletekig kiható finomság, mellyel a szereplők mindkét képet ábrázolták, s az a művészi gond, mellyel azok kivive voltak, reánk, kik láttuk mindakettőt eredeti festésben, azt a benyomást tették, hogy így élőképekben látva, sokkal nagyobb, mert sokkal kellemesebb hatást gyakoroltak. — A negyedik számnál Baló Gábor ur énekelt. Hatodik számként hegedű-játék következett, szintén zongora-kisérettel. Azt hittük, hogy közönségünk nem levén hozzá szokva egyszerre ennyi műélvezethez, egy kissé lankadni fog a 6-ik számig. És ime, alig jelenik meg a két szereplő a közönség előtt, már is felzúg a taps s számtalan apró virágcsokrok repülnek feléjük. De hát ez nem is csoda, hisz Kővári Paula k. a. és N. N. zenetanár voltak a szereplők. Az előbbiről köztudat már régebben, hogy nagy művésznő a zongorán; az utóbbit pedig új ember lévén nálunk, jó hír előzött meg. Egy opera-részletet és népdalokat játszottak, s felesleges is mondanunk, hogy nagy hatással, mit előre is lehetett tudni. Utolsó számnak a „Vásári jelenet“ élőkép maradt. Ez volt talán a legérdekesebb, nemcsak azért, mert igen sokan vevén benne részt, sok szép, megkapó csoportozatot lehetett alakítani, hanem azért is, mert az a sok serdülő és felserdült leány mindegyike, kik ez élőképben résztvettek, különböző népviseletben levén öltözve, a néző igazán zavarba jött, hogy hát melyik tulajdonképpen a másik, s a mi fő, melyik a szebbik. A műsor után táncz volt, s kitörő jókedvvel a késő éjjeli órákig tartott.

— Gyászhir. Báró wildburgi Wildburg Ármín, cs. és k. nyug. százados, neje született: br. wildburg Alojzia és gyermekeik; br. wildburgi Wildburg Walter cs. és k. százados, neje kamjonkai Goriupp Marienne és gyermekeik; csiktaploczai özv. Lázár Dénesné született: br. wildburgi Wildburg Riza, gyermekei és unokái, mélyen megtört szívvel tudatják, hogy feledhetlen jó édes anyok, napájuk, nagy és déd-anyjok özv. br. wildburgi Wildburg Lipótné született nagyjesseni Jeszenszky Ludovika életének 80-ik évében a halotti szentségek ájtatos felvétele után, február 10-én esti 9 órakor hosszas szenvedés után jobblétre szenderült. Az önfeláldozó — gondos és páratlan jó anya hült tetemei február hó 12-én d. u. 3 órakor fognak a helybeli templom kerítésében, szeretett övéi mellé, örök nyugalomra helyeztetni. Lelkéért pedig az engesztelő szent mise-áldozat e hó 13-án d. e. 10 órakor fog a taploczai r. k. templomban a z Egek Urának bemutatni. Áldás lengjen pora felett! Csik-Taplocza, 1890. február hó 10.

— **A csik-udvarhelyi vasút ügye** annyira kedvező stádiumba jutott, hogy — mint hivatalos úton értesültünk — az építési munkálatok mihelyt az időjárás engedi, azonnal megkezdhetők. Valóban ideje is volt már, mert oly régóta vajudik e kérdés, hogy csaknem azt hittük, hogy soha sem fog megvalósulni s csak mint egy álomkép gyanánt fog szemünk előtt lebegni, mint például az Olt-szabályozás.

— **Jótekonyczélú előadás** lesz szerdán 12-én a színházban a helyi kisdudóváda javára. Ez is Zoltán Gyula színigazgató nagylelkűségéről tesz tanúságot, a miért e helyen is elismeréssel tartozunk neki. A jegyek árusításával László Domokosné és Bogády Gyuláné öngyűségeik mint rendezők fáradoznak. Hisszük, hogy buzgó tevékenységüket a legteljesebb siker fogja koronázni. Adja Isten, hogy úgy legyen!

— **Szintársulatunk** még csak néhány előadást fog tartani városunkban, s aztán innen Sepsiszentgyörgyre mennek. Felhívjuk közönségünk jóakaró pártolását a hátra levő néhány előadásra. Szinre fognak kerülni még a következő darabok: Csütörtökön „Eiffel-torony kisasszonya“, szombaton „Bukow, a székelyek hóhéra“ és vasárnap utolsó előadásul: „Éjjel az erdőn.“

— **A csikszeredai önkéntes tűzoltó-egyesület** V-ik rendes közgyűlését a városi tanácsház nagytermében 1890. évi február hó 16-án délután 2 órakor tartja meg. Targysorozat: 1) Elnöki megnyitó. 2) A parancsnokság évi jelentése. 3) A számadás megvizsgálása. 4) Az 1890. évi költségeloirányzat. 5) Segédtsízt-választás. 6) Indítványok.

— **Álarczos-bált** rendez folyó hó 17-én hétfőn Romfeld Félix vendéglős a helybeli kisdudóváda javára. Belépti díj: álarczosoknak 40 kr, másoknak 60 kr. A jótekonyczél érdekében a legmelegebben ajánljuk a közönség figyelmébe e kedélyesnek ígérkező mulatságot.

— **Farsang Gyergyóban.** Gyó-Tölgyesen folyó évi február 1-én a róm. kath. iskola pénzalapja javára rendezett bál igen jól sikerült s egész kiváló reggelig tartott. A négyeseket 20—24 pár táncolta. A bál sikerülése dr. Lázár János főszolgabíró ur, mint a bálrendező bizottság elnökének főérdeme, ki semmi fáradságot nem kímélve, minden igyekezetét arra fordította, hogy e táncestély sikerüljön. Fáradozásai nem voltak hiába, mert úgy erkölcsi, mint anyagi tekintetben a siker várakozáson felüli volt. A megtartott számadás szerint a 97 frt 3 kr. költség kifizetése után maradt tiszta jövedelem 94 frt 14 kr, mely összeg tiszta. Balogh Lajos iskolai pénztárnoknak adatott át. Felülfizettek ez alkalommal: Cáránfil Constantin (Galacz) 9 frt 20 krt, id. Török Antal (Tölgyes) 5 frt, Hasszán Machmed, Lázár János főszolgabíró 4—4 frt, Engel József, Miklós Antal 3—3 frt, Haim Simon, Hasszán Szulejmán, Kuhn Vilmos, ifj. Török Antal, Musulin János, Dobreán Ágoston, ifj. Urmánczy István (O-Toplicza), Mátyás Albertné (Borszék) 2—2 frt, Lázár Manó (Tölgyes), Balog Lajos, Dobribán Péter, Ferenczi Albert, öz. Görög Györgyné, Ferenczi István, Smil Salamon, Spilmán József, Korpos Ádám, Lázár Veron, Genesi János, Merovics N., Görög Gyula, Dobribán Gergelyné, Miklós Ferencz, Szaló János, Kauffmann Heim, Lázár Gyula (Gyószentmiklós), öz. Korodi Istváné, ifj. Geringer Ferencz, Mátyás Adolfné (Borszék), Hantner János, Oláh József, Csergő György, Nisszel Herskő, Bajkó N., Keresztes János, Giacomuzzi Vigiloné (O-Toplica), Popescu János, Jakobi Gergely, Kolbász Miklós, dr. Gidófalvi István (Sz-Régen), Urzicián János (Békás), Czifra Miklós Mezei Imre, Várterész János, Dregán Demeter, Karácsony Kristóf, Simon Mendel, Signorin János, Fülöp István (Gyó-Ditró), Fülöp József, Miklós László, Tarsnyás János, Kopac István, Takó János plebános, Miklós István, Tözsér László Konda József, Vendl Aladár, Kassay Sámuelné, Jakab Péter, ifj. Szatmári István, Kapdebó János, Lázár János 1—1 frt Dobribán Gergely, Bángi Árpád, Zakariás István 50—50 kr.

Továbbá tölgyesi Lesner József 1 frt 25 kr, romániai Joákim Gligor 1 frt 70 kr. Csontuj N. 1 frt 80 kr, és bélbóri Dóci János 1 frt 70 kr. Fogadják a t. felülfizetők e helyen is a rendezőség hálás köszönetét.

— **A legnagyobb és leggazdagabb árjegyzék**, melyet magyar czég valaha kibocsátott, tagadhatatlanul Mauthner Ödön az ország határain túl is éppen úgy, mint idehaza tisztelt budapesti magkereskedőnek a napokban megjelent legújabb képes árjegyzéke. Ha csodák történének s Ben-Akiba véletlenül feltámadna, ugyancsak nagyot nézne, hogy az ő híres mondását, mely szerint „semmi sem új az ég alatt“ Mauthner Ödön milyen „kézzelfogható“ érvekkel czáfolja meg minden évben újra. De csodálatos is, hogy mily kifogyhatatlan forrásból meríti e czég azokat a kellemes meglepetéseket, melyekkel árjegyzékében a gazda- és kertészközönség iránt való figyelmét évről-évre újabb alakban tanúsítja. A mezőgazdasági és kerti újdonságokkal ismét bővített legújabb árjegyzék is, melyet voltaképpen illusztrált mezőgazdasági és kertészeti kézikönyvnek nevezhetnénk, erről az elismerésre méltó figyelemről tanuskodik s azt mutatja, hogy kiadója mily éber tekintetben meg tudja válogatni mindazt, a mi a gazda- és kertészközönség érdekében jönnek s mezőgazdaságunk és kertészetünk fejlesztésére üdvösnök mutatkozik, a mit különben „A növények magról való tenyésztése“ című nagy áldozat árán imént kiadott könyv is fényesen bebizonyított. Nem dícséretképpen írjuk ezeket, — mert a nemes és elismerésre méltó törekvés maga-magát dicséri, hanem azért, mert hírlapírói kötelességet mulasztanánk, ha ezen, a termelő közönség igényeit minden tekintetben kielégítő s bármely asztalnak is díszére való, s minden részében magyar kiállítású árjegyzéktől tudomást nem vennénk. Ismerve a czég előkezesységét, arról is megvagyunk győződve, hogy bárkinek ingyen és bérmentve megküldi, aki evégett levelező lapon hozzá fordul.

KÖZGAZDASÁG.

Országos vásár.

— Csikszereda február 7. —

A múlt héten tartott országos vásár, dacára a kedvező időjárásnak, nagyon gyengén ütött ki. Nagyobb foku élénkséget csak a baromvásáron észleltünk, ugyan itt is jóval nagyobb volt a kínálat, mint a kereslet.

A vásár 3 napi tartama alatt felhajtattott összesen 1580 drb szarvasmarha, 308 darab ló; ebből eladatott 733 darab szarvasmarha és 143 darab ló

A terménypiacon határozott pangás volt s a szűk piacsterületet sem töltötte meg a vásáros nép. A gabona árak változatlanok voltak, mint azt alábbi piaci árainkból is kiténik. — Rendőri kihágás sem történt.

Csikszeredai piaci árjegyzék.

Buza tiszta (hektoliterenként) 6 frt 50 kr. Buza közepes 5 frt 50 kr. Rozs 4 frt 50 kr. Árpa 3 frt 50 kr. Törökbuza 5 frt 50

kr. Zab 2 frt 50 kr. Borsó 15 frt. Lencse 16 frt. Fuszulyka 8 frt 50 kr. Kása 16 frt — kr. Burgonya 2 frt 50 kr. Marhahus (kilogrammként) 24 kr. Sertéshus 40 kr. Bérbéshus 20 kr. Szalma (métermázsánként) — frt 70 kr. Széna mm. 2 frt 20 kr. Ökör párja 250 frt — kr. Tehén párja 100 frt — kr. Faggyugyertya (kilogramma) — frt 60 kr. Tűzifa kbm. (1 méter) 2 frt 20 kr. Malacz darabja 1 frt — kr. Lud — frt 80 kr. Barány — frt — kr. Csirke párja 50 kr. 10 tojás 20 kr.

Felelős szerkesztő: **Dr. BOCSKOR BÉLA.**

Főmunkatárs: **VITOS MÓZES.**

Kiadó: **GYÖRGYJAKAB MÁRTON.**

Sz. 51—1890. jzöi.

Árverési hirdetmény.

Csik-Szent-Domokos község tulajdonát képező, de Csik-Madaras II-ik rész 236. számú telekjegyzőkönyv 438—443. b), 445, 446. a), 446. b), és 447. h. r. számok alatt fekvő 3062 hold 1300 négyszög öl területtel bíró Muhos nevű erdős legelőn a legeltetési jog 6 egymásután következő évre 1890. április hó 24-től 1896. április hó 24-ig bezárólag — 1890. február hó 20-án délután 2 órakor a község hivatalos házában nyílt árverezésen a legtöbbet ígérőnek haszonbérbe fog adatni.

Kikiáltási ár évenkénti haszonbérre 1700 frt.

Az árverezés megkezdéseig zárt ajánlatok is elfogadhatnak.

Árverezni óhajtok a kikiáltási ár 10 százalékat kötelesek az árverezést vezető kezére biztosítékul letenni.

A feltételek többi részei a község házában bekinthetők.

Csik-Szent-Domokos, 1890. febr. 1-én.

Márton János,
bíró.

Dániel József.

„RÉPÁTI“
égyénes savanyu-viz
a monarchia legszénsavdúsabb és legtisztább egyénes savanyuvizei közé tartozik.

Orvosi tekintélyek nyilatkozata szerint kitűnő sikerrel használtatik: a légzőszervek betegségeinél, vese- és gyomorbetegségeknél, a húgyszervek bántalmainál stb. — *Ezen betegségek ellen a „répáti“ savanyuviz a legkellemebb s egyszersmind a leghatásosabb gyógyító-szer.*

Borral vegyítve pompás üdítő ital; savanyubb borokhoz használva: pártalan!
A töltés egy legkiválóbb töltő-készülékkel eszközöltetvén, a palackba töltött viz a forrás vizével vegytartalmilag teljesen azonos marad.
A „répáti“ savanyu-viz friss töltésben és valódi minőségben kapható raktáron.

Csikszeredában: **Gál József** uraknál
Csikszentmártonon: **Cseh Vilmos**

A „RÉPÁTI“ savanyu-viz kútkelése: **GYÖRGY JÓZSEF.**
KÁSZON-IMPÉREN (CSIKVÁRMEGYE.)

11—26

3—3 **MINDENNEMŰ**
gazdasági, zöldség- és virágmagvak.
valamint
csokrok, koszorúk és élő-virágok

kaphatók a „Csikmegyei Gazdasági Egyesület“ kertészetében, **CSIKSZEREDABAN** (kedd-utca).

A magvak jó csiraképesek s csakis oly fajok hozatnak forgalomba, melyek megyénk égalyi viszonyai mellett sikerrel termelhetők s azokhoz tüzetes tenyésztési utasítás mellékeltek.

Árak az ismertebb magkereskedők árjegyzékeiben jelzetteknel 5 százalékkal olcsóbbak.

Ugyanott kaphatók tavasszal nemesített rózsák, — mindennemű zöldség- és virág-plánták

Megrendelések közvetlen vagy levélben Román Istvánhoz intézendők.

MÁGVAK.

Szavoszt Alphons
magkereskedése és gazdasági cikkek üzlete
Budapest, V., Arany János-utca 11.
tudatja a n. é. gazda és kertészkező közönséggel, hogy január hó 1-ével megnyitotta

konyhakerti és virágmag-üzlet osztályát
s ajánlja egészen friss, faj azonos
here, fű, répa, konyhakerti és virágmagvakkal
dusan felszerelt raktárát.

➡ Árjegyzéket kívánatra bérmentve küldök. ➡